

כה:

עין משפט
נר מצוה

(א)אין גענו מחליף. אס נפסק: אף לדיק. אין לו זכר. לדיק אין גענו
 מחליף. אינו בחתימת ההמשל: לדיק אינו עושה פירוש. אין לו שכר
 לעמוד: כחולת השקמה. נעושה שלא נקצפה מעולם: סדן. שכבר
 הוקצו טרונ'יק בלע"ז שנקצ' וחסר ומחפצה. והוא משון סדנא
 כסדניה יחיד (פסחים דף כח.). שני
 טפחים. שכבר גענו מחליף: מן
 הפסק. קצר התחמול: מיני אדריס
 שנאמר אמן במכרז אלו שם
 והדם וגו'. ויציר להו חלה ובראש

השנה (דף כג.) מפרש הוסיפו עליהם
אלוים אלמוים אלמוים: מעשה
כרבי אליעזר בן הורקנוס: ייג
תעיות שהתעו והלכו עד שנמרו
ייג כדחקן (לשיל דף יב:) עברו אלו
ולא נענו כו': הפחילו הנזור
ללאת מבית הכנסת: קדרים
קנסנס. תמיה. אין לנס אלא
לכו קברו ומתכם מפני הרעב:
נעו. לעקו כמו אם יגיעה שור על
ליליו (יחזי ו) הלך געו (שמואל א ו):
ויחיו הנזור פוסקין מעשיתם.
דחקן (לשיל יב:) עברו אלו ולא נענו כו':
תחין עוד כו' אכל נענו שוב אין
לרין להענות. והגו מילי נזור
אכל יחד שהיה מתענה על החולה
ומתרחא או על לרה ועברה הרי
מקנה ומשלים כדלחקן (לשיל דף יב):
כך שמעתי: כמלא כרך המחרשה.
ואם טעשו הגשמים בעומק הקרקע
כשזור שורת מעינת המחרשה:
כרך. הוא הכלי שחורשין בו ומכרישין.
איתו סמך קרקע כשחורשין בו.
כלומר (א) מילא התלם שיראו המים
בתלם מחרשתו שקורין קולטר"א:
מחרשה. קרקע יבשה טפה. כיון
דחריבה היא ונכנסו בה הגשמים
טפה ודלי רוב גשמים ירדו:
בעבודה. מרובה כגון עדה יור
הנכנסים בה גשמים הרבה ג' טפחים
לפני גשמים מועטין נכנסין בה
נכנס או נטפחים: אין לך כל
טפה. כשנכנסו הגשמים בעומק
הקרקע טפה תהום עולה ומתגבר
ג' טפחים. ואע"ג דסומבא דלערע
אלפא גמרדי כפרק החילוי וסופה
ג (ג:) אפ"ה גריותא מההיא:
והטניא. תהום יולא לקראת כו':
טפחים: הא דקמי טפחים וכו' לא
בעבודה. לפ"ג נכנסו טפה כקרקע
פורתא דלעז דנחית ואח"כ אין נפיל
הו לתקליה שלשה טפחים אלא

לֵב אִי מִי פִּי' מִהֵל
מִכִּרָה הִלֵּה טוּ מִמֵּנִי
פִּשְׁן פִּכּ טוֹשִׁעַ חִ"מ סִימֵן
רִו סֶעֳף יֵד:
לֵב ב' מִי פִּי' מִהֵל
מִכִּרָה הִלֵּה יֵט
טוֹשִׁעַ אִ"ח סִימֵן מִקֶּפֶה
סֶעֳף יֵא:

רבינו חננאל

[illegible]

האמין ברכים למטר עשתי,
ואתא מיטרא וזר שכב ציבו
לאחר חצות ישימו כבר עם
אדא. בר אבהב כד הוה שלי
הוה נפיל, [ואית ד]אמר (א
יכלא תפילין, ולא הזכרת ד
אצל מי שהוה חייב לי, ולא
ביום אמר לי אליהו העצרת

(ז) נראה דהסר ו'י"ל הלל הגדול צריך להתחיל מחומר הללו את שם ה' ששומדים בבית ה' וגו' דכתיב ביה מפלה נשירים יכר, ב' קאי את"ש בגמרא שכן מצינו באחאב כו'.

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

פורתא טפחיים: **בשאניא עבודא**. דרי נכנסו בה טפח טפי הוה
דנחית ופיקי תהום לקניניה ג' טפחים: **אצט**. לזון נחל ונעט:
קול שני ריעים. ניסוך המים וניסוך היין: **ספוס אל ספוס קורא**.
מים עליונים ומים תחתונים: **גנורדי**. זולת שני ספוסים: **סאלי רידיא**.
מלחל הממונה על הגשמים כך שמו:
דמי לענינא. ולג' חלחא: **בין**
ספוסא עילנא לספסא. בין הרקיע
לארץ: **ספוסא**. עילנא דנשקי ארעא ורקיע:
ספוסא. עילנא. מים העליונים:

[illegible]

וירדו גשמים קודם הגין החמה לא ישלימו לאחר הגין החמה ישלימו דברי צוואת ישלימו רבי יוסי אומר קודם ט' שעות לא ישלימו שעתהנה מתשע שעות ולמעלה שנאמר ה'ראיתי כי גשמים לאחר הגין החמה סבר לאשלימוניהו אכל רבי תעניתא וירדו להם גשמים קודם הגין החמה כסבורין משל למה הדבר דומה לעבד שמבקש פרס מרבו גור תעניתא וירדו להם גשמים לאחר שקיעת החמה מואל לא שבח של צבור הוא אלא אמשול לכם משל המתניו לו עד שיתקמקם ויצטער ואחר כך תנו לו הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מימרא: אב"י ורבא דאמרי תרווייהו לפי שאין אומרים הלל אלא

[illegible]

... and the ...

מסורת הש"ס

(א) כ"ב פה; (ב) ד"ה כג. סוכה
ג. כ"ב פה; (ג) ג"ר ד"ף ור"ש
ד' יהודה אומר, (ד) ומספח
פ"ח; (ה) ס"ח ופרעאן.
(ו) לעיל דה. (ז) פה; (ח) ו' ג'
ד"ש רב שמואל; (ט) ג' ל' אן.
(י) משליח; (י') ומ"ה קודם
עוד ד"ה שכן מצני ש"ך לפי
המשנה לעיל י"ט, (כ) מהלים
קלו.

תורה אור השלם

1. אתן במדבר ארו שטה
וזהם ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תודור
ותאשור יחדה:

2. תהום אל תהום קורא
לקול צנוריד כל משכרד
ונליך עלי עברו:

הַמִּצְוָה הַזֶּה לֹא מֵעַתָּה יִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ:

4. הִרְאִיתָ כִּי נִכְנַע אֶתְּאֵב מִלִּפְנֵי יְעֹזֵר כִּי נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא אָבִיא הִרְעָה בְּקִמּוֹ בִּימֵי כְּנוֹ אָבִיא הִרְעָה עַל בֵּיתָהּ מַלְכִּים א כֹּא כֹט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נקן ט' כלומר
מלוא התלם שיראו:

לעזי רש"י

קולטור"א. קנקן של מתרשה
(הייתם הסולחת את הקרקע).

מוסף רש"י

הרבה בשמח הרבה

רבינו גרשום

מבשריו מן הקרקע, שלא
יחליקו סמוך לקרקע,
שחוקקו נגוע, ארז עצמו
אין גזע מחליף. שאר מיני
הדומים גזע מחליף, כמלא
הבית [וכן] המהרישה.
הנחות של מהרישה. כאן
העמוד, העמוד, ארז מפורד
דרכה, ונכנסת בה מים
מזה מורה, ואין שמה
שעלהן מפורד מים. שמים.
וכסאנה עמודה, שהיא
קשה, עז שכנס שם
העמודה על שם שמים
המטה, עז ריעם. סמוך
למים. תוסף חיל. קול.
ענין, היינו שני נוספים.
מכאן
הקול הזה.
שמהלך המורה לחור
המורה על שנתן חור
המורה ולמטה, שהיה רגל
לאכול בשר, שכן דרך
האכול בשר, ומלך שיש
עליו בשר, שיש ענינה אצל
המורה, ולפי שאכל בשר
האכול בשר חשיב תענית.
קודם שחור שנינו. ואין
שלימים. ואין צריך לו
להשלים.